

**‘ಉರಗ ದಿನ’ದ
ಹೊತ್ತು ಮಣ್ಣು
ಮುಕ್ಕನ ಸ್ವಗತ**

ಶತ್ರುವಿನ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮರಳಿನೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ದೇಹ ಗಾತ್ರ ಮರಿಗಳಿರುವಾಗ ಅಂದಾಜು 22 ಸೆಂ.ಮೀ. ಇರುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ 2.5 ಅಡಿಯಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ 3.5 ಅಡಿಗಳ ತನಕ ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲೆವು.

ಮೂತಿ ಮೇಲಿರುವ ಅಡ್ಡ ಏಣುಗಳನ್ನು ಬಿಲ ತೋಡಲು ಹಾಗೂ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಷಿಯ ಹುರುಪುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು, ನಮ್ಮ ನಡುಗೆ ಬಲುನಿಧಾನ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹಿಡಿದು ಮಾರಿಬಿಡುವಿರಿ, ನಾವು ಕಚ್ಚೋದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ.ಕಚ್ಚೋಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ. ನಿಶಾಚರಿಗಳಾದ ನಾವು ಶುಷ್ಕ ಪ್ರದೇಶ, ಕುರುಚಲು ಕಾಡು, ಒಣ ಭೂಮಿ ಹೊಲ, ಉಸುಕು (ಮರಳು) ಯುಕ್ತ ಮಣ್ಣಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲ ಸಮಯ ಇಲಿ ಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಇಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ದಂಶಕ ಸಸ್ತನಿಗಳು, ಹಲ್ಲಿ-ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬೇರೆ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದುಂಟು.

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರರಿಂದ ಎಂಟು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಣಂತನಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಮಾಸವಿದು. ನಮ್ಮ ನವಜಾತ ಮರಿಗಳ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟಿಗಳಿರುವುದು ವಿಶೇಷ.

ಒಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತೇ? ನಿಮ್ಮ ಮೌಢ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂತತಿ ಅಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆದಾರರು ನಮ್ಮನ್ನು ‘ಲಕ್ಷ್ಮಿಹಾವು’, ಇದನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹೂತರೆ ಸಂಪತ್ತು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಸ್ಥಳೀಯರು, ಔಷಧೀಯ ಮೌಲ್ಯದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾರೆ. ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಾಗಲಿ, ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಸಾಯಿಸುವುದಾಗಲಿ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹ ಅಪರಾಧ. ಅದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಯಾಕೆ?

ನಿಮಗೆ ಉಪದ್ರವಿಗಳಾದ ಇಲಿ, ಹೆಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ತಿಂದು ನಾವು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತೇ? ಒಂದು ಜೋಡಿ ಇಲಿ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 880 ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ! ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತ ಜೈವಿಕ ನಿಯಂತ್ರಕಗಳಾಗಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿ. ಪರಿಸರದ ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬಿಡಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in